

De fiecare data când îi întâlnesc mă îmbogățesc sufletește. Faptele lor sunt întărirea convingerii că binele se face. Patrick și Raluca știu să facă foarte multe lucruri. Sunt antreprenori sociali, adică oameni care fac bine nu numai pentru cei care au nevoie ci și pentru cei care doresc să facă bine. Ei știu să vorbească cu autoritățile, cu oameni care conduc companii și organizații mari, dar și cu tineri care nu înțeleg sensul cuvintelor “casă”, “familie”, “masă”, “educație”. Pe câțiva dintre ei i-au adus cu ceva timp în urmă într-o hală dezafectată a uzinelor “FAUR”. Când l-am întâlnit pe Patrick prima oară muncea cot la cot cu tinerii să pună la punct “Ateliere Fara Frontiere” – atelierul unde aveau o linie de dezasamblare a PC-urilor vechi dar și o linie de asamblare, de reciclare pentru PC-uri pe care le donează organizațiilor ce desfășoară proiecte în sprijinul comunităților defavorizate. Au construit cu fiecare zi, cu fiecare echipament venit, cu fiecare partener care i-a sprijinit, cu fiecare tânăr pe care l-au integrat. Este cea mai reușită poveste de succes pe care eu o cunosc. Și am avut norocul să lucrez cu multe organizații non-guvernamentale, dacă nu direct, prin intermediul rapoartelor pe care le-am citit.

Mă întrebam ce mai fac, pentru că nu îi mai văzusem de câteva luni. Până când Dana mi-a trimis un mesaj, o invitație la un eveniment găzduit la “Cărturești”, organizat de Ateliere Fara Frontiere în parteneriat cu Samusocial . M-am bucurat să văd cum adaugă inițiative noi, cum reușesc să pună în valoare idei, cum aduc la aceeași masă oameni dornici să schimbe destine, să transforme comunități, să propună modele.

Sacoșa de pânză pe care am primit-o are o etichetă pe care scrie: “ Această sacoșă este lucrată de mine, Daniela, în cadrul unui atelier social. Am lucrat la această sacoșă cam 30 minute, folosind o țesătură nefinisată din bumbac. Țesătura este obținută în România. Atelierul social în care lucrez stă la baza proiectului Atelierul de Pânză. Prin acest proiect încercăm să construim un viitor mai curat, fără pungii de plastic și cu șanse pentru cei aflați în dificultate. Atelierul de Pânză este un proiect dezvoltat de către ViitorPlus – asociația pentru dezvoltare durabilă.”

Mulumesc, Daniela! Ție și celor care au scris acest mesaj, pe care mi-aș dori să-l citească cât mai mulți oameni. Daniela, dacă ajungi CSR Manager, încearcă să scrii la fel de simplu, de firesc, așa cum vorbesc oamenii. Pentru că oamenii nu vorbesc așa: “Acesta este un produs competitiv, high end, realizat de cea mai mare companie din domeniul segmentului de top al industriei textile. Produsul a fost realizat la cele mai înalte cote de productivitate, folosind componente reliable...” Știu ce scriu, am fost CSR Manager. Am învățat din acest text despre simplitate, modestie, bun-simț. Despre ‘Etica pe etichetă’.

Aceasta a fost și tema întâlnirii organizată de ["Ateliere Fara Frontiere"](#) , în cadrul căreia s-au prezentat subiecte precum: responsabilitatea socială, colaborare și co-responsabilitate, valoare “împărtășită” și valoare “adaugată”, modele de raportare și evaluare CSR. Atelierele de discuții au inclus subiecte legate de temă: consumul responsabil, posibilitatea de a achiziționa produse și servicii care pot fi realizate de întreprinderi sociale de inserție, cum alegem și cum susținem

proiecte și servicii necesare comunității. Am primit mesaje, după terminarea evenimentului, și acest lucru mă face să sper că răspunsurile vor apărea prin contribuția fiecărui participant.

Mă includ și pe mine și scriu această poveste cu convingerea că prietenii mei o vor citi. Și vor merge să viziteze atelierul, ducând cu ei aparatură veche, stricată, care va fi reciclată, recondiționată și dată mai departe.

Acum mă duc să-mi fac un ceai. De trandafiri, mure și flori de porumbe. De la Ferma Ecologică Țopa. Lângă ceai, o lingură de dulceață de trandafiri, "un produs al gospodăriei ecologice" Lavinia și Willy Schuster. Le-am primit pe toate, în sacoșa de pânză.